

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

C. 6. De tempore, quo sint Ordines conferendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

CAPVT V.

De Ordinis Effectibus.

ORDIS Sacramentum duplicem habet effectum. Primus est, duplicem gratiam impertiri, habitalem scilicet, in quantum est Sacramentum, seu iustificantem augendo ipsam ex opere operato, & propriam, qua digne qui recipitur Ordo à suscipiente ministratur. Quia cum Dei opera sint perfectissima, nunquam alicui Deus aliquid minus confert, quin etiam illi tribuat media necessaria ad tale munus rectè exercendum. Sicut igitur in Baptismo confertur gratia ad reliqua Sacramenta digne recipienda, ita in Ordinatione gratia iustificans datur, qua sanctè ac religiose eadem Sacramenta possint administrari. Hoc Catholica fides edocet contra hereticos nostri temporis, qui dicunt Sacramenta non esse causas gratiae, sed solum instar picture commonefacere, & excitare fidem. Trident. sess. 7. can. 8. D. Thom. in suppl. 3. part. quest. 35. art. 1. Sylvi. ibi. Bonac. de Ord. q. unic. punct. 6. num. 3. Marchin. tr. 1. part. 3. c. 1. Filiuc. tr. 9. c. 3. num. 52. & 53.

Secundus effectus Ordinis est Character, qui imprimitur tam in maioribus, quam in minoribus Ordinibus, & integrè confertur, cum integra materia & forma complectur in singulis. Quia per quemlibet Ordinem aliquis constituitur supra plebem in aliquo gradu potestatis ordinatae ad Sacramentorum dispensationem. Deinde omnes Ordines semel suscepti perpetuo manent, nec unquam iterantur, ut probat totius Ecclesiae perpetuus consensus. Propterea Tridentinum damnans hereticorum dogma asserentium noui Testamenti Ministros temporariam solum potestatem habere, semelque Ordinato posse iterum fieri laicos: definiuit sub anathemate, in Sacramento Ordinis Characterem imprimi. sess. 7. can. 9. & sess. 23. can. 4. Valsq. tom. 3. in 3. p. d. 243. & 244. Reginald. l. 3. o. num. 3. & 16. Sayr. de sacr. l. 5. c. 1. q. unic. art. 2.

Est autem Character quaedam qualitas supernaturalis indebilis animae inherens: qua quasi quodam signaculo Ordinatus à non Ordinatis distinguitur, & ad munia & officia Ordinis suscepti exercenda destinatur. Omnia enim Sacramenta, quae reiterationem excludunt in illius signum hunc effectum habent. Cum ergo tam ordines maiores, quam minores reiterationem excludant, & illis ordinati ad diuersa munia destinantur, singulis Ordinibus suus Character imprimitur. Valent. d. 9. q. 2. punct. vni. Coninch. d. 20. dub. 8. Bonac. dist. 8. q. uni. punct. 6. num. 3.

Proprium est Sacrorum Ordinum, ut celsioribus Ecclesiasticis iure onus habeant adiungendum iure diuino. Quia Tridentinum sess. 24. can. 9. sic praescripsit: Siquis dixerit, Clericos infra scriptos posse Matrimonium contrahere, contrariumque validum esse, non obstante lege Ecclesiastica, vel voto, anathema sit. Quibus verbis cœlibatum Sacrum virorum, non in diuinum aliquod preceptum, sed in legem Ecclesiasticam Esob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

quoad Clericos, & in solemne votum quoad professos, Patres Concilij reulerunt. Ergò manifestum est, praedictorum cœlibatum non à iure diuino, sed ab Ecclesiastico ortu habuisse. Quod ex eo confirmatur, quia talis lex diuina positua neque ex scriptura sacra, neque ex Patrum traditione colligitur. D. Thom. 2. 2. q. 88. a. 1. 1. Bellarm. lib. 1. de Cler. c. 18. & 19. Caiet. tom. 1. Opusc. tr. 27. Laym. lib. 5. tr. 9. c. 11. n. 1. Marchin. tr. 2. p. 6. c. 8. diff. 1. Hurtad. tr. de Ord. diff. 24.

Certum quidem est, nec licita, nec valida apud Graecos fuisse coniugia inita post Sacerdotium susceptum: & id semper in omnibus Catholicis Ecclesiis etiam Orientalibus obseruatum esse constat, ita ut nullo ex omnibus saeculis desumpto exemplo, haeretici nostri temporis ostendere possint, Sacerdotem id est, Episcopum, vel Presbyterum cum approbatione Ecclesiae Orientalis uxorem duxisse. Ideò probabile est, iure diuino à nouo Matrimonio contrahendo Sacerdotem prohiberi. Quia licet id in Euangelio non exprimat, tamen videtur obseruatum à tempore Apostolorum: quod indicat Christi Ordinationem, nam statuti huius principium ignoratur. Quamuis Pontifex auctoritate Christi ex graui causa possit cum vno aut altero Sacerdote dispensare, ut ducat uxorem. Bellarm. lib. 1. de Cleric. c. 18. Maior in 4. dist. 24. q. 2. Couarr. de Matrim. p. 2. cap. 6. §. 3. Azor. tom. 1. lib. 13. c. 14. q. 7. Henric. lib. 10. c. 14. num. 5. Filiuc. tr. act. 9. n. 66. Sanch. de Matrim. lib. 7. dist. 28.

Quaedam tamen in locis permixtum fuisse Diaconis uxores ducere, si in susceptione Ordinis continentiam non promiserant, colligi videtur ex Concilio Ancirano cap. 10. De Subdiaconis vero ex Gregorio lib. 1. Epist. 22. ad conu. Petr. Diacon.

CAPVT VI.

De tempore, quo sint Ordines conferendi.

EX generali Ecclesiae consuetudine prima tonsura quouis tempore, quocunque die festiua, aut feriata potest impertiri. Ita Doctores ad cap. penult. de tempor. Ordin. Minores Ordines quocunque diebus Dominicis, ac festis solemnibus, modo non sint tot Ordinandi, ut generalis Ordinatio videatur, quae solis praescriptis temporibus etiam quoad minores est peragenda. Ex iusta tamen causa minores conferri possunt in ieiunio Quatuor temporum ante Sabbathum: & hoc pluribus in locis consuetudine introductum est, ne quis in eodem Sabbathi die simul Ordines minores, ac Subdiaconatum accipiat: quamuis id non sit prohibitum. Quinimò in rigore iuris nec videtur veritum, quasunque die minores conferre. cap. Quando dist. 75.

Ordines sacri solis praescriptis temporibus generalium Ordinationum tradi possunt, nempe in Sabbatho Quatuor temporum anni, & in Sabbatho ante Dominicam Passionis, & in Sabbatho ante Dominicam Resurrectionis. Cap. sunt. De eo autem, de tempor. Ordin. S 3

Quam

80

Nunquam coniugia inita post Sacerdotium fuisse licita, nec valida.

81

Quaedam in locis permixtum fuisse Diaconis uxores ducere, si in susceptione Ordinis continentiam non promiserant, colligi videtur ex Concilio Ancirano cap. 10. De Subdiaconis vero ex Gregorio lib. 1. Epist. 22. ad conu. Petr. Diacon.

82

Quocunque diebus Dominicis, ac festis solemnibus, modo non sint tot Ordinandi, ut generalis Ordinatio videatur, quae solis praescriptis temporibus etiam quoad minores est peragenda.

83

Ordines sacri solis praescriptis temporibus generalium Ordinationum tradi possunt, nempe in Sabbatho Quatuor temporum anni, & in Sabbatho ante Dominicam Passionis, & in Sabbatho ante Dominicam Resurrectionis. Cap. sunt.

SCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
F. IV.

84 Quamvis propter reuerentiam Ordines siue maiores, siue minores conferri debeant ab Episcopo inter Missarum solemnias, & ieiuno, ut con-
Ordines maiores & minores valide extra Missarum solemnias conferri valent.
 fult Tridentinum *sess. 23. c. 8. de reformat.* Si tamen secus fiat, Ordinatio tenet, nec vllam Ordinationis suspensionem incurrit, dummodo seruetur vera forma, & materia Ordinationis. *Marchin. de Ordin. tract. 1. part. 7. cap. 5. numero 17. & 18.*

85 Licebit Episcopo aliquando ex iusta causa maiores Ordines die Dominica conferre, nempe
Licet Episcopo, aliquando ex iusta causa Ordines maiores die Dominica conferre.
 mane diei Dominicae immediate sequentis generalem Ordinationem: si in Sabbato ob ordinandum ingentem numerum Ordinationes expediri non poterint: dummodo continetur ieiunium Ecclesiasticum tam ab Ordinante, quam ab Ordinando. *Cap. Quod à patribus, dist. 7. 5.* Quia in eo casu fictio Canonica mane diei sequentis trahitur ad vesperam Sabbathi precedentis: & sic Ordines dicuntur in Sabbato assignato conferri. *Hentiq. lib. 10. c. 12. n. 2. Syluest. v. Ordo 2. q. 6. Villalob. in sum. tom. 1. tr. 1. diff. 13. Marchin. tr. 2. p. 7. c. 5. n. 9. Diana p. 2. tr. 16. resol. 28.*

86 Ordinatus extra tempora legitima absque speciali summi Praefuli dispensatione suspensionem ab executione Ordinis incurrit, ut habetur in Extravag. Pij II. *Cum ex sacrorum.* Et hac suspensio est perpetua à solo Papa dispensabilis. *Barbos. de potest. Episc. all. 17. n. 14. Bonac. de Censur. d. 5. q. 6. punct. 5.* Scio tamen Episcopum posse ab hac suspensione absolueri, si sit occulta ex Trid. *sess. 24. c. 6. de reform.*

87 Verum Episcopatus non potest nisi in die Dominica conferri, ut constat ex antiqua Ecclesiae praxi, & tradit *leo 1. Ep. 79. c. 1. & refertur in Cap. Quod die, dist. 7. 5.*

88 Religiosi possunt extra tempora Ordines recipere. Quia ad hoc variis privilegiis potiuntur. Exstat inter praecipua privilegium Gregorij XIII. pro nostra Societate, quo praecipit ordinariis ut Iesuitas suorum superiorum licentiam

habentes Ordinent etiam extra tempora in tribus festis continuis, & non seruatis interstitiis, & absque vlla Ordinum expressa functione, nec eos circa cantum, officia, aut caeremonias Ecclesiasticas vocitent ad examen. At quamvis idem Gregorius prohibuerit, hoc privilegium aliis Ordinibus privilegia Societatis participantibus communicari: & ideo Suanus *not. ster de legib. lib. 8. cap. 17. num. 8. Vasquez tom. 3. in 3. part. dist. 246. cap. 5. num. 50. & Hurtado Complutensis tract. de Ordin. diff. 23. asseruerint*, hoc privilegium ita Societati esse proprium, ut aliis Religionibus non communicetur, etiam in privilegiis eiusdem participant: nihilominus alij Ordines, ut Theatini, & Barnabitarum hoc privilegio potiuntur. Quia alij Pontifices post Gregorium XIII. his Ordinibus absque vlla limitatione concesserunt Societatis privilegia sui. *Marchin. tract. 1. part. 7. cap. 7.* Praeterea eodem privilegio potiuntur Fratres Minores, & ij, quorum privilegia fuerantur, concessis scilicet, & concedendis. Quia Clemens VIII. & Paulus V. privilegia Fratrum Minorum ex certa scientia, motu proprio, & de plenitudine potestatis confirmarunt. Ad hoc idem privilegium Monachis D. Hieronymi, & S. Benedicti Alexander VI. & Eugenius IV. concessere: quod non esse à Tridentino reuocatum, docent *Rodriguez tom. 1. q. 9. Regul. q. 55. artic. 17. & tom. 3. quest. 23. art. 5. Barbos. de potest. Episc. allegat. 17. part. 1. num. 6.* Denique testantur *Portellus de dub. Regul. v. Ordines sacri, num. 4. & Diana part. 3. tract. 2. resolut. 31. & 112.* Simile privilegium Ordini suae Congregationi S. Iohannis Euangelistae in Portugalia fuisse à Clemente VIII. die 23. Nouembris anno 1596. concessum: ut scilicet possint Ordinibus initiari extra tempora, & per quemcunque Episcopum tribus Dominicis, vel festis continuis, vel interpolatis, non seruatis interstitiis à Tridentino designatis.

SECTIO SECVNDA.

De Ordinis Sacramento, Problemata.

CAPVT VII.

Circa naturam, quidditatem, ac numerum Ordinum.

PROBL. I.

Prima Tonsura est, & non est verus Ordo Ecclesiasticus.

89
 Verus est Ordo.

ERVS est Ordo. Quia in Cap. *Cum contingat, de aetate & qualis. Ordinandi,* prima Tonsura vocatur Ordo Clericalis, & eodem nomine vocat Glossa ad cap. Nullus,

de temporib. ordinat. in 6. Et quia Tonsura initiati Clericibus gaudent privilegiis, sunt enim capaces Beneficiorum, quorum sunt incapaces laici. Sic Canonistae Nauar. in *Manu. cap. 22. num. 18. Couar. in cap. Quia nos, n. 4. de privileg. Cardin. Alexandr. in cap. Clericos dist. 21. Garcia de Benef. p. 7. c. 1. n. 2. Barbos. de Offic. & potest. Episc. alleg. 2. n. 16. & 17. & alij multi apud Nouarium tract. 1. p. 1. n. 1.*

Verus Ordo non est Quia Patres & Concilia, dum omnes alios Ordines enumerant, primam Tonsuram non meminerunt. Et quia Ordo, quod est Sacramentum Ecclesiae constat materia & forma: sed Tonsura nullam habet formam, licet habeat pro materia capillorum abscissionem: ergo Tonsura non est Ordo. Minor probatur, nam verba illa relata in Pontificali Romano: *Dominus pars hereditatis meae, &c.* sunt caeremonialia, non substantialia: quare etiam sine illorum prola